

El jutge Wood

Joan de Sagarra

Em pregunto si la unió entre parelles homosexuals s'ha de denominar matrimoni, terme utilitzat fins avui per designar la unió entre persones de diferent sexe. Estic d'acord amb la legalització de les parelles homosexuals i que aquestes siguin equiparables al matrimoni entre un home i una dona, amb tots els seus drets i deures, inclosa l'adopció. En el que ja no estic tan d'acord és en el terme emprat per denominar legalment aquesta unió. Per a mi, el matrimoni és l'acte civil (deixem de banda el sagrament de l'Església catòlica) que uneix un home amb una dona. Però, d'altra banda, entenc que per a moltes parelles homosexuals la seva equiparació amb el matrimoni civil entre persones de diferent sexe no seria la mateixa si no poguessin apropiarse del terme: matrimoni. Sense aquest terme semblaria que els manca quelcom, que se'ls discrimina. Tanmateix, també és cert que hi ha moltes parelles d'homosexuals a les quals no els preocupa el terme, sinó que aplaudeixen, com ho aplaudeixo jo, el simple fet de poder viure, gaudir de tots els drets (i deures), com qualsevol altre matrimoni.

Malgrat tot, el que jo opino o deixo d'opinar sobre els matrimonis homosexuals a la fi i al cap no té cap importància, per la senzilla raó que aquests matrimonis ja són una realitat jurídica i constitucional, i a mi ningú no m'ha demanat la meua opinió. Una altra qüestió seria si ho haurien d'haver fet o no, si el tema realment revestia la suficient excepcionalitat i transcendència per haver donat peu a un referèndum nacional. Ara el que s'ha de procurar és que el matrimoni no es trenqui. És a dir, que no vingui un altre govern, un altre parlament, del color que sigui, i derogui aquest matrimoni, perquè estic convençut que, vingui el govern que vingui, i el parlament que vingui, el matrimoni entre un home i una dona no el derogaran mai.

Una altra qüestió que m'he plantejat aquests dies és si el que eufemísticament anomenem violència de gènere es veurà incrementada pels matrimonis homosexuals. Suposo que sí. Perquè abans, quan un homosexual en matava un altre, l'assassinat no s'inclouïa en la violència de gènere —denominació reservada a la violència entre home i dona o, per dir-ho més clarament, a la violència de l'home sobre "la seva" dona—.

Aquesta consideració sobre la violència de gènere i l'homosexualitat em porta a evocar la figura d'Alexander Wood, un jutge de la ciutat de Toronto. A principi del segle XIX, una

dona de Toronto es va presentar davant el jutge Wood dient que havia estat violada. Desconeixia la identitat del violador, però el podria reconèixer per les marques que van deixar les seves ungles als testicles del violador. El jutge Wood era un bon jutge i molt eficaç, així que es va encarregar personalment d'examinar els membres virils d'un grapat de sospitosos d'haver violat la dona. Curiosament, però, la decisió del jutge Wood va ser interpretada per la societat de Toronto com un acte inqualificable, per la qual cosa el jutge va ser titllat d'homosexual i desposseït del seu càrrec.

Avui, el jutge Wood té a Toronto un monument de tres metres d'alçària en què es veu un individu amb el cul a l'aire i un jutge que li examina el penis. Monument a la justícia o a l'orgull gai? A totes dues coses, dic jo. Toronto és avui una societat civilitzada. I amb un gran sentit de l'humor.

Una altra qüestió que m'he plantejat aquests dies és si el que anomenem eufemísticament violència de gènere es veurà incrementada pels matrimonis homosexuals. Suposo que sí.